

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
24. april 2023

J nr. 2023-2115

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 3. april 2023 stillet følgende spørgsmål, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen V. Frølund (LA).

Spørgsmål 175

Vil ministeren redegøre for baggrunden for, at regeringen har arbejdet for, at brint fra atomkraft ikke skulle karakteriseres som 'vedvarende brint' efter EU's direktiv om vedvarende energi?

Svar

De europæiske regler for produktion og certificering af vedvarende brint fastsættes i EU's direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet). I direktivet defineres vedvarende energi som energi fra vedvarende ikke-fossile kilder i form af bl.a. vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi. Definitionen omfatter ikke konventionel atomkraft.

Fra dansk side har man i forbindelse med forhandlingerne om revisionen af VE-direktivet fastholdt, at atomkraft ikke er en vedvarende energikilde. Grundstoffet uran, der anvendes som energikilde på konventionelle atomkraftværker, findes kun i begrænsede mængder i naturen og er dermed ikke en vedvarende ressource. Energi genereret på basis af atomkraft kan derfor ikke anses som vedvarende og vil derfor heller ikke være at anse som en vedvarende energikilde i regi af VE-direktivet.

Brint fremstillet på basis af atomkraft kan dog i visse tilfælde indgå i certificeringen af vedvarende brint eller bidrage til at opfylde visse delmål i VE-direktivet.

Europa-Kommissionen udstedte bl.a. den 10. februar 2023 en delegeret retsakt, der supplerer reglerne i VE-direktivet fsva. certificeringen af vedvarende brint. Brint fremstillet på basis af atomkraft kan i henhold til denne medtælles, såfremt en række kriterier er opfyldt.

Der stilles bl.a. krav til, at produktionen af vedvarende brint er placeret i et område, hvor den anvendte elektricitet har en gennemsnitligt lav emissionsintensitet (et udtryk for elektricitetens CO₂-aftryk). Den gennemsnitlige emissionsintensitet kan være lav i et område pga. vedvarende energikilder, men den kan også være lav, hvis der i området er atomkraftværker, som producerer lavemissionselektricitet. I retsakten stilles der derudover krav til, at der indgås en VE-elkøbsaftale, og

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2809
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

yderligere skal krav om tidsmæssig- og geografisk sammenhæng mellem produktionen af elektricitet og den efterfølgende anvendelse i fremstillingen af brinten være opfyldt. Brint fremstillet i overensstemmelse med disse kriterier kan certificeres som vedvarende.

I forbindelse med forhandlingerne om revisionen af VE-direktivet har spørgsmålet om brint produceret på atomkraft også været drøftet, særligt i relation til det forelåede delmål for brint i industrien. I den foreløbige aftale er dette fortsat et mål alene for VE-brint – også kaldet RFNBO's – der skal være certificeret vedvarende brint i overensstemmelse med reglerne i den delegerede retsakt. Den endelige aftaletekst er ikke modtaget endnu, men ifølge det oplyste er der dog også i den foreløbige aftale en mulighed for at opnå rabat på dette mål. Ét af kriterierne for at opnå denne tager højde for andelen af fossil brint, som dermed vil tilgodese lande med en lav emissionsintensitet.

Hverken den delegerede retsakt eller den indgåede aftale om revisionen af VE-direktivet rykker grundlæggende ved de bagvedliggende definitioner i VE-direktivet. Samtidig giver de nye regler fleksibilitet for medlemsstaterne ift. at sammensætte deres energimiks. På den baggrund har regeringen både støttet vedtagelsen af revisionen af VE-direktivet og den delegerede retsakt.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard